

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан гуманітарно-педагогічного
факультету
Неля ПОДЛЕВСЬКА
01 вересня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Галузь знань
Спеціальність
Рівень вищої освіти
Освітньо-професійна програма
Обсяг дисципліни
Шифр дисципліни
Мова навчання
Статус дисципліни
Факультет
Кафедра

В. Культура, мистецтво та гуманітарні науки
В11 Філологія (за спеціальностями
перший (бакалаврський)
Філологія. Українська мова та література.
4 кредити ЄКТС
ОФП.06
українська
обов'язкова (цикл фахової підготовки)
гуманітарно-педагогічний
української філології

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг		Кількість годин						Курсовий проєкт*	Курсова робота	Форма семестрового контролю	
					Аудиторні заняття					Самостійна робота, у т.ч. ІРС			Залік	Іспит
			Кредити ЄКТС	Години	Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття					
Д	II	4	4	120	50	32		18		70			+	
З	II	4	4	120	12	8		4		108			+	

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Філологія. Українська мова та література» за спеціальністю В11 «Філологія (за спеціалізаціями)».

Програму склала Неля ПОДЛЕВСЬКА к.філол.н. Інна ПРИЙМАК

Схвалено на засіданні кафедри української філології
Протокол № 1 від 29 серпня 2025 р.

Завкафедри української філології Анатолій ЯНЧИШИН

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету
Голова вченої ради факультету Неля ПОДЛЕВСЬКА

Хмельницький – 2025

2 ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ

Посада	Назва факультету	Підпис	Ім'я, ПРИЗВИЩЕ
Завідувач кафедри української філології, канд. філол. наук, доцент	Гуманітарно-педагогічний факультет		Анатолій ЯНЧИШИН
Гарант освітньо-професійної програми, канд. філол. наук, доцент	Гуманітарно-педагогічний факультет		Марія ГАВРИШ
Декан	Гуманітарно-педагогічний факультет		Неля ПОДЛЕВСЬКА

3. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Дисципліна «Історія української літератури» є обов'язковою фаховою дисципліною і займає провідне місце у підготовці здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за освітньо-професійною програмою «Філологія. Українська мова та література» в межах спеціальності В11 «Філологія (за спеціалізаціями)».

Пререквізити – ОЗП.01 Актуальні питання історії та культури України, ОЗП.03 Вступ до літературознавства, ОЗП.08 Український літературний процес ХХІ ст.

Постреквізити – ОЗП.06 Теорія і практика філологічних досліджень, ОЗП.11 Теорія літератури і літературна критика, ОФП.07 Курсова робота з історії української літератури, ОФП.11 Історична граматики української мови, ОФП.16 Основи літературної творчості, Атестаційний екзамен.

Відповідно до освітньої програми дисципліна має забезпечити:

– компетентності: ІК. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики) у процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов; ЗК 02. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної галузі, її місця в загальній системі знань про природу і суспільство та в розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя; ФК 05. Здатність використовувати в професійній діяльності системні знання про основні періоди розвитку літератури, що вивчається, від давнини до ХХІ століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища, а також знання про тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури;

– програмні результати навчання: ПРН 01. Вільно спілкуватися з професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною та іноземними мовами усно й письмово, використовувати їх для організації ефективної міжкультурної комунікації; ПРН 08. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію мов і літератур, що вивчаються, і вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності; ПРН 13. Аналізувати й інтерпретувати твори української й зарубіжної художньої літератури й усної народної творчості, визначати їхню специфіку й місце в літературному процесі.

Мета дисципліни – поглибити та розширити вміння студентів розуміти та усвідомлювати процес становлення та розвитку української літератури доби реалізму.

Предмет дисципліни. Літературний процес II половини ХІХ ст.: основні тенденції та закономірності розвитку

Завдання дисципліни. Надати студентам знання і практичні навички з засвоєння особливостей літературного процесу II половини ХІХ ст., новаторських показників розвитку письменства, творчого внеску літераторів.

Результати навчання. Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, повинен: повинен знати тексти творів періоду II половини ХІХ ст.; вміти визначати характер і напрям розвитку української літератури цього періоду; уміти аналізувати тексти творів; критично оцінювати наукові праці

4. Структура залікових кредитів дисципліни

№ п / п	ТЕМИ	ДФН			ДФН		
		лекції	практ.	Сам. роб.	лекції	практ.	Сам. роб.
1.	Тема 1. Літературний процес на Україні в 70-90-х рр. ХІХ ст.	2	2	5			12
2.	Тема 2. Творчість І. С. Нечуя-Левицького.	6	2	10	2		12
3.	Тема 3. Творчість Панаса Мирного	4	2	10	2	2	12
4	Тема 4. Розвиток літератури на західноукраїнських землях. Ю. Федькович.	2	1	10			12
5.	Тема 5. Літературна й громадська діяльність Б. Грінченка.	2	1	5			12
6.	Тема 6. Жіноча проза. Творчість Олени Пчілки, Ганни Барвінок, Наталії Кобринської	2	1	5			12
7.	Тема 7. Поетична творчість українських письменників 70-90-	2	1	5			12

	х рр. XIX ст.						
8.	Тема 8. Становлення українського професійного театру. драматургія II половини XIX ст.	6	4	10	2		12
9.	Тема 9. Творчість Івана Франка	6	4	10	2	2	12
	Загальна кількість годин:	32	18	70	8	4	108

5 Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

№ п/п	Перелік змістових модулів, тем лекцій, їх анотацій	Кількість годин
1.	Вступ. Літературний процес на Україні в 70-90-х рр. XIX ст. Загальний огляд художньої прози. Соціально-політичні умови розвитку української літератури у 70-90 рр. XIX ст. Валувєвський циркуляр, Емський указ, Новий етап розвитку реалізму. Народництво. Літературні дискусії про шляхи розвитку літератури. І. Нечуй-Левицький, І. Франко, М. Драгоманов про літературний процес II половини XIX ст. Модифікація жанрової системи. [1: 354-364; 2: 12-56; 3: 346-352; 4: 17-34; 5: 10-46; 6: 23-67; 7: 236-345.]	2
2.	І.С.Нечуй-Левицький. Огляд життя і творчості. Суперечливість суспільно-політичних поглядів. Твори на селянську тему: “Микола Джеря”, “Кайдашева сім’я”, “Бурлачка”, “Дві московки”, “Не можна бабі Парасці вдержатись на селі”. [1: 364-401; 2: 63-98; 3: 355-359; 4: 43-78; 5: 47-68; 6: 71-103; 12, 13]	2
3.	Зображення духовенства у створах “Старосвітські батюшки та матушки”, Афонський пройдисвіт”. Твори з життя інтелігенції “Хмари”, “Над Чорним морем”. [1: 364-401; 2: 63-98; 3: 355-359; 4: 43-78; 5: 47-68; 6: 71-103; 12, 13]	
4.	Історична проза письменника Романтичні й реалістичні тенденції в творах «Князь Єремія Вишневецький», «Гетьман Іван Виговський». Жанрова різноманітність драматургії І.Нечуя-Левицького. Літературно-критична, публіцистична, фольклористична діяльність письменника. Участь у Літературній дискусії 1873-1878рр.. Концепція української літератури письменника. Значення І.Нечуя-Левицького як класика української літератури [1: 364-401; 2: 63-98; 3: 355-359; 4: 43-78; 5: 47-68; 6: 71-103; 12, 13]	
5.	Панас Мирний. Твори початкового етапу творчості “Лихий попутав”, “П’яниця”, “Лихі люди”. Роман “Хіба ревуть воли як ясла повні?” – якісно новий етап розвитку в українській літературі. [1: 425-436; 2: 146-167; 3: 367-374; 4: 104-137; 5: 97-105; 6: 137-157; 7: 346-357; 12.]	2
6.	Соціально-психологічне спрямування роману “Повія”. Внесок Панаса Мирного в розвиток української художньої прози. [1: 425-436; 2: 146-167; 3: 367-374; 4: 104-137; 5: 97-105; 6: 137-157; 7: 346-357; 12.]	
7.	Юрій Федькович. Поетична творчість. Мотиви й образи лірики. Прозові твори. Етнографічно-побутові оповідання Федьковича. “Люба-згуба”, “Серце не навчити”, “Таліянка”. Жовнірська тема у повістях письменника. [1: 440-467; 2: 168-181; 3: 374-381; 4: 137-145; 5: 107-134;]	2
8.	Літературна й громадська діяльність Б. Грінченка. Поетична творчість Б. Грінченка. Проза. Оповідання та повісті. Драматична творчість Б. Грінченка. Внесок письменника в розвиток української літератури. [1: 401-403; 2: 63-98; 3: 355-359; 4: 43-78; 5: 47-68; 6: 71-103; 15, 13, 23]	2
9.	Жіноча проза. Творчість Олени Пчілки, Ганни Барвінок, Наталії Кобринської Загальні тенденції розвитку. [1: 440-467; 2: 168-181; 3: 374-381; 4: 137-145; 5: 107-134;]	2
10.	Поезія 70-90-х рр. XIX ст. Загальний огляд. Творчість Я.Щоголіва, І.Ман жури, В. Самійленка, Олени Пчілки. [1: 480-498; 2: 196-207; 3: 385-390; 4: 154-160; 5: 142-150; 6: 157-163; 7: 346-357;]	2

11.	Самобутність поетичної спадщини П.Грабовського. Збірки поезій “Пролісок”, “Твори Івана Сурикам”, “З чужого поля”, “З півночі”. Основні мотиви, образи, художня своєрідність. Перекладацька діяльність письменника. [1: 498-513; 2: 208-213; 3: 390-394; 4: 160-167; 5: 150-157; 6: 168-175; 7: 359-410; 8.]	2
12.	Драматургія 70-90-х рр.. XIX ст. Становлення театру корифеїв. Марко Кропивницький – засновник українського професійного театру. Драматургічна спадщина письменника. Михайло Старицький. ліричні й прозові твори письменника. П’єси Михайла Старицького. .Карпенко-Карий – найвизначніший драматург II пол.XIXст. [1:527-536; 2: 218-219 3: 426-428; 4: 181-193; 5: 168-179; 6: 203-221; 14.]	2
13.	Драматургічна спадщина письменника. Михайло Старицький. ліричні й прозові твори письменника. П’єси Михайла Старицького. .Карпенко-Карий – найвизначніший драматург II пол.XIXст. [1:593-645; 2: 234-246; 3: 517-564; 4: 315-378; 5: 246-314; 6: 315-378; 10, 11, 16, 18, 19, 20, 22, 24]	2
14.	Літературна, наукова й громадська діяльність Івана Франка. І.Я.Франко - провідна постать в українському літературному процесі. [1: 354-364; 2: 12-56; 3: 346-352; 4: 17-34; 5: 10-46; 6: 23-67; 7: 236-345.]	2
15.	Мала проза І. Франка. Жанрово-стильові різновиди. Повісті й романи І. Франка. [1: 364-401; 2: 63-98; 3: 355-359; 4: 43-78; 5: 47-68; 6: 71-103; 12, 13]	2
16.	Драматичні твори Івана Франка. Загальний огляд. Літературно-критична діяльність письменника. [1: 440-467; 2: 168-181; 3: 374-381; 4: 137-145; 5: 107-134;]	
Загальна кількість годин		32

**Перелік оглядових лекцій для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання
4 семестр**

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	І.С.Нечуй-Левицький. Огляд життя і творчості. Суперечливість суспільно- політичних поглядів. Твори на селянську тему: “Микола Джеря”, “Кайдашева сім’я”, “Бурлачка”, “Дві московки”, “Не можна бабі Парасці вдержатись на селі”. Твори з життя інтелігенції. Історична тема у прозі. Література: <i>Основна: 2,3,4,5; Додаткова:6, 9, 18, 21.</i>	2
2.	Творчість Панаса Мирного Панас Мирний. Твори початкового етапу творчості “Лихий попутав”, “П’яниця”, “Лихі люди”.Роман “Хіба ревуть воли як ясла повні?” – якісно новий етап розвитку в українській літературі. Соціально-психологічне спрямування роману “Повія”. Внесок Панаса Мирного в розвиток української художньої прози. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 6, 10]</i>	2
3.	.Драматургія 70-90-х рр.. XIX ст. Становлення театру корифеїв. Марко Кропивницький – засновник українського професійного театру. Драматургічна спадщина письменника. Михайло Старицький. ліричні й прозові твори письменника. П’єси Михайла Старицького. .Карпенко-Карий – найвизначніший драматург II пол.XIXст. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 8,11, 14, 15.</i>	2
4.	Творчість Івана Франка Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова:3, 4, 7, 10, 12, 16.</i>	2
*Разом за семестр		8

5.2 Зміст практичних занять

Перелік практичних занять для студентів денної форми здобуття освіти

№ п/п	Перелік змістових модулів, теми практичних занять, зміст практичних занять	Кількість годин
1.	Заняття 1. Особливості літературного процесу 70-90-х рр. XIX ст. [1: 190-197; 3: 134-140; 5: 55-67; 6: 65-80; 9, 16]	2
2.	Заняття 2. Розвиток української прози. Творча спадщина І. Нечуя-Левицького. [1: 234-238; 3: 160- 162; 5: 88-95; 6: 82-88;]	2
3.	Заняття 3 Соціально-психологічне спрямування прози Панаса Мирного.	2
4.	Заняття 4. Літературна творчість Б. Грінченка. Оповідання Ю. Федьковича [1: 273-314; 2: 395-436; 3: 201-254; 5: 250-278; 6: 263-296; 20]	2
5.	Заняття 5 Поетична творчість українських письменників 70-90-х рр. XIX ст. [1: 316-356; 2: 441-478; 3: 263-279; 5: 286-338; 6: 314-367; 20]	2
6.	Заняття 6 Драматургія 70-90-х рр. XIX ст. Особливості розвитку. Соціально- побутове спрямування п'єс. Творчість Марка Кропивницького. [3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16]	2
7.	Заняття 7. Прозова і драматична спадщина М. Старицького. Творчість І. Карпенка-Карого. Традиції й новаторство драматурга. [1: 316-356; 2: 441-478; 3: 263-279; 5: 286-338; 6: 314-367; 20]	2
8.	Заняття 8. Поетична спадщина І. Франка. Мала проза І. Франка. Тематичне й жанрове розмаїття. Особливості малої стилі. [1: 316-356; 2: 441-478; 3: 263-279; 5: 286-338; 6: 314-367; 20]	2
9.	Заняття 9. Повісті й романи І. Франка. „Перехресні стежки”, „Лель і Полель”. Тематична та ідейна спорідненість. Драматургія Івана Франка. [1: 362-368; 2: 442-467; 3: 256-267; 5: 280-315; 6: 375-416; 7: 314-318; 20]	2
Загальна кількість годин:		18

Перелік практичних занять для студентів заочної форми навчання

Номер	Тема заняття	Кількість годин
1	Тема 1. Розвиток української прози. Творча спадщина І. Нечуя-Левицького та Панаса Мирного [1: 234-238; 3: 160- 162; 5: 88-95; 6: 82-88;]	2
1	Тема 2. Поетична спадщина І. Франка. Мала проза І. Франка. Тематичне й жанрове розмаїття. Особливості малої стилі. [1: 316-356; 2: 441-478; 3: 263-279; 5: 286-338; 6: 314-367; 20]	2
Загальна кількість годин:		4

5.3. Зміст самостійної роботи студентів.

Самостійна робота студентів усіх форм здобуття освіти полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до практичних занять, виконанні індивідуальних домашніх завдань, підготовці до їх презентації і обговорення, у виконанні тестових завдань за теоретичним матеріалом у Moodle тощо. Студенти заочної форми здобуття освіти виконують ще й контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний здобувач вищої освіти отримує у викладача у період настановної сесії. Крім цього до послуг студентів сторінка навчальної дисципліни у Модульному середовищі для навчання, де розміщені Робоча програма дисципліни та необхідні документи з її навчально-методичного забезпечення та контролю результатів навчання.

№ п/п	Перелік змістових модулів, теми практичних занять, зміст самостійної роботи	Обсяг годин	
		д	з
1.	Тема 1-2 Літературний процес на Україні в 70-90-х рр. XIX ст. Творчість І.С.Нечуя-Левицького. 1. Підготовка до практичного заняття за темою 1-2. 1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 1.3. Ознайомлення зі списком художньої літератури. 2. Читання художніх текстів. 2.1 І. С. Нечуй-Левицький. “Бурлачка”, “Кайдашева сім’я”, “Хмари”, “Князь Ієремія Вишневецький”.	15	24
2.	Тема 3. Творчість Панаса Мирного.	10	12

	.1.Підготовка до практичного заняття за темою 3. 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 1.3. Ознайомлення зі списком художньої літератури. 2.Читання художніх текстів. 2.1 Панас Мирний “Хіба ревуть воли, як ясла повні?”, “Повія”, “Лихі люди”. 3.Підготовка до тестового контролю матеріалу.		
3.	Тема 4-6. Розвиток літератури на західноукраїнських землях. Ю. Федькович.Літературна й громадська діяльність Б. Грінченка. Жіноча проза. Творчість Олени Пчілки, Ганни Барвінок, Наталії Кобринської. .1.Підготовка до практичного заняття за темами 4-6. 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 1.3. Ознайомлення зі списком художньої літератури. 2.Читання художніх текстів. 3.Підготовка до ІДЗ.	20	36
4.	Тема 7. Поетична творчість українських письменників 70-90- х рр. XIX ст. .Підготовка до практичного заняття за темою 5. 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 1.3. Ознайомлення зі списком художньої літератури. 2.Читання художніх текстів. 2.1 Поезії Я. Щоголіва, І. Мажури, П. Грабовського. 3.Підготовка до тестового контролю матеріалу.	5	12
5.	Тема 8. Становлення українського професійного театру. драматургія II половини XIX ст. .1.Підготовка до практичного заняття за темою 6. 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 1.3. Ознайомлення зі списком художньої літератури. 2.Читання художніх текстів. 2.1 Драматургія М. Старицького, М. Кропивницького, І. Карпенка-Карого. 3.Підготовка до тестового контролю матеріалу.	10	12
6.	Тема 9. Творчість Івана Франка .1.Підготовка до практичного заняття за темою 3. 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 1.3. Ознайомлення зі списком художньої літератури. 2.Читання художніх текстів. 2.1 І. Я. Франко. Поезії. поеми “Моїсей”. Прозові твори “Захар Беркут”, “Для домашнього вогнища”, “Перехресні стежки”, “Лель і Полель”. 1. Вивчення віршів напам’ять. „Веснянка”, „Гімн”, „Товаришам із тюрми”, „Каменярі”. 4. Виконання ІДЗ. 5. Підготовка до тестового контролю матеріалу.	10	12
Загальна кількість годин:		70	108

6. Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій та методів навчання, зокрема: методи навчання за джерелом передачі і сприймання інформації (словесні (пояснення, дискусія, консультування), практичні (інструктування), наочні (демонстрування, ілюстрування, спостереження); за логікою передачі і сприймання навчальної інформації; за рівнем самостійності пізнавальної діяльності (методи проблемного викладу, частково пошукові); методи стимулювання і мотивації учіння, інтерактивні; інформаційно-комунікаційних та технології дистанційного навчання (сервіс для проведення онлайн конференцій Zoom, Модульне середовище для навчання тощо).

7. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком освітнього процесу.

При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу;
- оцінювання результатів роботи на практичних заняттях (виконання практичних завдань; участь у обговоренні індивідуальних домашніх завдань);

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати поточного контролю. Здобувач вищої освіти, який набрав з будь-якого виду навчальної роботи суму балів, нижчу за 60 відсотків від максимального бала, вважається таким, що має академічну заборгованість. Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

8. Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни загалом визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу. Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки; відвідування занять з дисципліни є обов'язковим. За об'єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із лектором може відбуватись в індивідуальному режимі. Успішне опанування дисципліни і формування фахових компетентностей і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до практичних занять (опанування теоретичного матеріалу з теми, активна робота на занятті).

Здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватись термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни. Пропущене практичне заняття здобувач зобов'язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами опитування під час практичних занять, тестування й виконання індивідуального домашнього завдання. Виконання індивідуального завдання завершується його здачею на перевірку у терміни, встановлені графіком самостійної роботи.

Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватись політики доброчесності (заборонені списування, підказки, плагіат, використання штучного інтелекту (без правомірного цитування)). У разі порушення політики академічної доброчесності в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності під час вивчення навчальної дисципліни не допускаються та не толеруються.

У межах вивчення навчальної дисципліни для здобувачів вищої освіти передбачено визнання і зарахування результатів навчання, набутих шляхом неформальної освіти, що розміщені на доступних платформах (<https://7eminar.ua/>, <https://seminar.expertus.com.ua/>, <https://sys2biz.com.ua/seminars/>, <https://finacademy.net/ua/webinars>, <https://www.coursera.org/>, <https://prometheus.org.ua/>), які сприяють формуванню компетентностей і поглибленню результатів навчання, визначених робочою програмою дисципліни, або забезпечують вивчення відповідної теми та/або виду робіт з програми навчальної дисципліни (детальніше у «Положенні про порядок визнання та зарахування результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ»).

9. Оцінювання результатів навчання здобувачів освіти у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності не допускаються та не толеруються.

Отриманий здобувачем бал за зарахований вид навчальної роботи (структурну одиницю) після її оцінювання викладач виставляє в електронному журналі обліку успішності здобувачів вищої освіти. За умови виконання усіх видів навчальної роботи за результатами поточного контролю протягом вивчення навчальної дисципліни, встановлених її робочою програмою, кожен здобувач денної і заочної форм здобуття освіти може набрати до 100 балів. Позитивну підсумкову оцінку здобувач може отримати, якщо за результатами поточного контролю набере від 60 до 100 балів. Семестрова підсумкова оцінка розраховується в автоматизованому режимі в інформаційній підсистемі «Електронний журнал» (ІС «Електронний університет») і відповідно до накопиченої суми балів визначається оцінка за інституційною шкалою та шкалою ЄКТС (див. таблицю Співвідношення...), яка заноситься в екзаменаційну відомість, а також до Індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів денної форми здобуття освіти у 4-ому семестрі

Четвертий семестр			
Аудиторна робота	Контрольні заходи	Самостійна робота	Семестровий контроль
Практичні заняття	Тестовий контроль	ІДЗ	Залік

Л. 1-4	Л. 5-8	Л. 9-12	Л. 13-16	Т 1-2	Т 3-4	Т 5.	
Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)							
6-10	6-10	6-10	6-10	12-20	12-20	12-20	За рейтингом
24-40				24-40		12-20	60-100**

Примітка: ІДЗ* – індивідуальне домашнє завдання; Т* – тема навчальної дисципліни;

****За набрану з будь-якого виду навчальної роботи з дисципліни кількість балів, нижче встановленого мінімуму, здобувач отримує незадовільну оцінку і має її перездати у встановлений викладачем (деканом) термін. Інституційна оцінка встановлюється відповідно до таблиці «Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС».**

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів заочної форми здобуття освіти

Аудиторна робота		Самостійна, індивідуальна робота					Семестровий контроль	Разом
Практичне заняття		Контрольна робота		Тестовий контроль		Підсумковий контрольний тест	Залік за рейтингом	
ПЗ 1-2	ПЗ 3-4	Якість виконання	Захист роботи	Т 1	Т 2			
Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)								
6-10	6-10	12-20	6-10	6-10	6-10	18-30	залік	60-100
12-20		18-30		12-20		18-30-		

Оцінювання якості виконання контрольної роботи студентами заочної форми здобуття освіти

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється з використанням наведених вище у таблиці «Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти» критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Контрольна робота передбачає виконання трьох завдань: два теоретичні, одне практичне. Кількість завдань у контрольній роботі залежно від особливостей дисципліни визначає кафедра. Зміст завдань наведено в методичних рекомендаціях до виконання контрольної роботи. При оцінюванні контрольної роботи враховуються якість її виконання та захист, кожен з цих показників оцінюється максимально: кожне з теоретичних завдань – 5 балами, практичне – 10 балами, загальна максимальна сума балів становить 20. Критерії оцінювання контрольної роботи:

Таблиця – Розподіл балів між завданнями контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали* (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретичне питання № 1	3	4	5
Теоретичне питання № 2	3	4	5
Практичне завдання	6	8	10
Всього балів	12		20

Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (12 балів) та максимального (20 балів), знаходиться в межах 13-19 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється з використанням нижченаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Таблиця – Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання підсумкового контрольного тесту

Кількість правильних відповідей	1–29	30–36	37–44	45–50
---------------------------------	------	-------	-------	-------

Відсоток правильних відповідей	0-59	60-74	75-89	90-100
Кількість балів	-	9-10	11-13	14-15
Деталізація оцінювання ПКТ	-	30-32 – 9 балів, 33-36 – 10 балів,	37-39 – 11 балів, 40-42 – 12 балів, 43-44 – 13 балів,	45-47 – 14 балів, 48-50 – 15 балів

Підсумковий контрольний тест складається із 50 тестових завдань. Максимальна сума балів, яку може набрати студент за результатами тестування, складає 15. Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 9 до 15 балів.

На тестування відводиться 60 хвилин. Студент проходить тестування у Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни. Тестування здобувачів вищої освіти у Модульному середовищі для навчання автоматично оцінюються за критеріями, наведеними у таблиці вище. При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну, встановленого деканатом.

Оцінювання на практичних заняттях

Оцінка, яка виставляється за практичне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів на знання теоретичного матеріалу з теми; вільне володіння студентом літературознавчою; результати самостійних робіт.

При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти на практичних заняттях викладач користується наведеними нижче критеріями:

Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерія оцінювання
Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; вміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає логічний виклад відповіді мовою викладання (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення завдань, знання змісту художніх текстів, літературно-критичних суджень, вміє використовувати різні види аналізу художнього твору. Здобувач не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки, демонструє практичні навички з вирішення фахових завдань. При відповіді допустив дві-три несуттєві <i>похибки</i> .
Добре (середній)	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних завдань; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, певні похибки в аналізі літературного твору тощо. Відповідь здобувача вищої освіти будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві-три <i>несуттєві помилки</i> .
Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача вищої освіти будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач вищої освіти має слабкі знання структури навчальної дисципліни, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка «незадовільно» виставляється здобувачеві вищої освіти, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення навчальної дисципліни.

ІДЗ здобувача вищої освіти оцінюється аналогічно з використанням вищенаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (мінімальний позитивний бал – 12 балів,

максимальний – 20 балів). При підготовці тез доповідей на конференцію у якості ІДЗ здобувач вищої освіти отримує максимальний бал (20) за його виконання.

Оцінювання результатів тестового контролю

Кожен з двох тестів (в семестрі), передбачених робочою програмою, складається із 20 тестових завдань. Максимальна сума балів, яку може набрати студент за результатами тестування, складає 20.

Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 12 до 20 балів:

Таблиця – Відповідність набраних балів за тестове завдання оцінці, що виставляється здобувачеві (20 тестових питань, максимум – 20 балів)

Кількість правильних відповідей	0-11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Відсоток правильних відповідей	0-59	60	65	70	75	80	85	90	95	100
Кількість отриманих балів	0	12	13	14	15	16	17	18	19	20

На тестування відводиться 25 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Студент може також пройти тестування і в онлайн режимі у Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни. Тестування здобувачів вищої освіти у Модульному середовищі для навчання автоматично оцінюються за критеріями, наведеними у таблиці вище.

При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання з усіх видів робіт до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС у наведеній нижче таблиці.

Таблиця – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Рейтингова шкала балів	Інституційна шкала (Опис рівня досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни)	
		Залік	Іспит/диференційований залік
A	90-100	Зараховано	Відмінно/Excellent – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
B	83-89		Добре/Good – середній (максимально достатній) рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
C	73-82		Задовільно/Satisfactory – Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з навчальної дисципліни
D	66-72		
E	60-65		
FX	40-59	Незараховано	Незадовільно/Fail – Низка запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
F	0-39		Незадовільно/Fail – Результати навчання відсутні

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання з усіх видів робіт до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС у наведеній нижче таблиці.

Семестровий іспит виставляється, якщо загальна сума балів, яку набрав студент з дисципліни за результатами поточного та підсумкового контролю, знаходиться у межах від 60 до 100 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «відмінно/добре/задовільно», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом сумі балів відповідно до таблиці Співвідношення.

11. ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ ЗДОБУТИХ СТУДЕНТАМИ ЗНАТЬ

1. Літературний процес 70-90 –х рр. XIX ст. Загальна характеристика. Новий етап розвитку реалізму.
2. Літературний процес 70-90 –х рр. XIX ст. Літературні дискусії. Народництво в українській літературі.
3. Літературний процес 70-90 –х рр. XIX ст. Розвиток культури. Журналістика.

4. І.С. Нечуй-Левицький. Життєвий і творчий шлях, суперечливість суспільно-політичних поглядів.
5. І. С. Нечуй-Левицький. Твори з життя селянства. Проблематика, образи, художня своєрідність.
6. І.С. Нечуй-Левицький. Літературні традиції, новаторство письменника.
7. І.С. Нечуй-Левицький. Твори з життя інтелігенції. Проблематика, образи, художня своєрідність.
8. І.С. Нечуй-Левицький. Твори з життя духовенства. Проблематика, образи, художня своєрідність.
9. Панас Мирний. Життєвий і творчий шлях письменника. Суспільно-політичні та літературно-естетичні погляди. Новаторський характер творчості.
10. Панас Мирний. Рання творчість („Лихі люди”, „Лихий попутав”, „П’яниця”). Період творчих пошуків.
11. Панас Мирний „Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. Історія створення роману.
12. Панас Мирний „Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. Проблематика твору, жанрова своєрідність.
13. Панас Мирний „Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. Композиційно-сюжетна структура. Образ Чіпки.
14. Панас Мирний „Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. Образи представників дворянства, чиновництва. Сатира в романі.
15. Панас Мирний „Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. Проблема образу пропащої сили. Сучасні дослідження роману.
16. Панас Мирний „Лихі люди”. Образ позитивного героя.
17. Панас Мирний „Повія”. Майстерність психологічного аналізу в романі. Епічний розмах твору.
18. Панас Мирний „Повія”. Проблематика, образи, художня своєрідність.
19. Панас Мирний. Оповідання і повісті 80-90-х рр.
20. Борис Грінченко. Життєвий шляху наукова, літературна і громадська діяльність.
21. Борис Грінченко. Поезія.
22. Борис Грінченко. Оповідання та повісті.
23. Драматургія 70-90 рр. Загальна характеристика. Становлення реалістичного театру.
24. Драматургія 70-90 рр. Загальна характеристика. Тематика, жанрове розмаїття.
25. Марко Кропивницький – видатний драматург, організатор професійного реалістичного театру. Творчість 60-70 рр.
26. Марко Кропивницький. Драматургія 80-90 рр. Еволюція творчого методу письменника.
27. Марко Кропивницький. Жанр водевілю. „По ревізії”, гострота сатири, гумору.
28. М. Старицький – талановитий драматург, прозаїк, організатор українського професійного театру.
29. М. Старицький. Оригінальні драми з народного життя. „Ой не ходи Грицю”.
30. М. Старицький. Соціальне спрямування творів. „У темряві”.
31. М. Старицький. Драми з життя інтелігенції. „Не судилося”, „Талант”.
32. М. Старицький. Історична драма. Романтичне спрямування творів.
33. І. Карпенко-Карий – класик української драматургії. Новаторство письменника в психологічних драмах „Наймичка”, „Безталанна”.
34. І Карпенко-Карий. Соціально-сатиричні комедії. Оригінальність драматурга як комедіографа.
35. І Карпенко-Карий Історична тема в його творчості. „Бондарівна”, „Сава Чалий”. Поєднання реалізму і романтизму.
36. Яків Щоголів. Поетичні збірки „Ворскла”, „Слобожанщина”, проблематика, художня своєрідність.
37. Іван Мажура. Збірка віршів „Степові думи та співи”. Основні мотиви й образи збірки. Своєрідність поетичної мови.
38. Павло Грабовський. Збірки „Пролісок”, „З півночі”, „Кобза”. Основні мотиви й образи. Художня своєрідність.
39. І. Я. Франко. Життєвий шлях. Громадська діяльність. Провідна постать в літературному процесі.
40. І. Я. Франко. Новаторство художньої творчості, тематичне й жанрове, ідейно-художнє розмаїття.
41. І. Я. Франко. Поетична творчість Збірка „З вершин і низин” проблематика, образи, художня своєрідність.
42. І. Я. Франко. Поетична збірка „Зів’яле листя”. Передісторія створення. Автобіографічний характер, художній вимисел. Ліричний герой збірки. Основні мотиви.
43. І. Я. Франко. Поетична творчість Збірка „Мій Ізмарагд” проблематика, образи, художня своєрідність.
44. І. Я. Франко. Сатиричні поеми.
45. І. Я. Франко. Соціально-побутові поеми.
46. І. Я. Франко. Історичні поеми. „Іван Вишенський”.
47. І. Я. Франко. Філософські поеми „Похорон”, „Моїсей”.
48. І. Я. Франко. Художня проза. Актуальність, багатство тематики й проблематики, філософське спрямування.
49. Жанрові різновиди прозових творів І. Франка.
50. Новаторство І. Франка в опрацювання робітничої теми. „Борислав сміється”.
51. І. Я. Франко. Повісті „Воа constructor” та „Борислав сміється”. Їх взаємозв’язок, проблематика, образи, художня своєрідність.
52. І. Я. Франко. Прозові твори на селянську тему.

53. І. Я. Франко. Оповідання про дітей.
54. І. Я. Франко. Історична тема в прозі.
55. І. Я. Франко. Твори з життя інтелігенції. Загальна характеристика.
56. І. Я. Франко. „Пережесні стежки”, „Лель і Полель”. Тематична та ідейна спорідненість.
57. І. Я. Франко. Драматичні твори. „Украдене щастя”. Гострота конфлікту.
58. І. Я. Франко. Літературно-критична діяльність.

12. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Навчальний процес з дисципліни «Історія української літератури II пол. XIX ст.» повністю і в достатній кількості забезпечені необхідними навчально-методичними матеріалами.

Приймак І. В. Методичні рекомендації до практичних занять з курсу «Історія української літератури»

13. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

Основна

1. Возняк М. С. Історія Української літератури. 2-ге видання, виправлене. Львів: Світ, 2012, 871 с.
2. Історія української літератури XIX століття. У 2 книгах. Книга 2. К.:Либідь, 2005, 656 с.
3. Історія української літератури у 12 т. Т.7. Кн.1., Кн.2. К.:Наук. думка, 2020, 532 с.
4. Історія української літератури у 12 т. Т.3. К.:Наук. думка, 2016, 543 с.
5. Історія української літератури (70-90 рр.): У 2 кн. / За ред. Гнідан О. – К: Вища школа., 2003.
6. Історія української літератури XIX ст.: У 3 кн. Кн. 3 / За ред. Яценка К.: Либідь, 1995.
7. Чижевський Д. Історія української літератури. К., 2003. 326.

Додаткова література.

1. Гаєвська Н. М. Вивчення творчості П. Грабовського: Посібник для вчителя. К., 1989.
 2. Голод Р. Іван Франко та літературні напрями кінця XIX - початку XX ст. Івано-Франківськ, 2005. 281 с.
 3. Гундорова Т. Інтелігенція і народ в повістях І. Франка 80-х рр. К.: Наукова думка, 1985.
 4. Гнатюк М. Літературознавчі концепції в Україні другої половини XIX - початку XX сторіч. Львів, 2002. 207 с.)
 6. Іван Нечуй-Левицький: Програмні тексти, ілюстрації, пояснення, завдання, тести / автор- упорядник Є. Баран. К.: АртЕк, 2001.
 7. Іванишин П. [Іван Франко і національне буття: герменевтичні акценти: монографія](#). Дрогобич: Посвіт, 2016. 172 с.
 8. Івашків В. Іван Тобілевич (Іван Карпенко-Карий). Нарис життя і творчості. Тернопіль : Навчальна книга Богдан, 2011. 192 с.
 9. Коляда І. Ткаченко, Терещенко. «Вічний бурлака нашої літератури». Іван Нечуй-Левицький. Життєпис. Національно-культурний вимір: монографія. Харків. Ранок, 2021, 448 с.
 10. Корнійчук В. Ліричний універсум Івана Франка: горизонти поезики, Львів, 2004. 488 с.
 11. Левчик Н. Поезія М. Старицького (Жанрова та образно-стильова особливість) К.:Наукова думка, 1990.
 12. Легкий, Микола Проза Івана Франка: поезика, естетика, рецепція в критиці : монографія / науковий редактор Євген Нахлік ; ДУ «Інститут Івана Франка НАН України»; Львівський національний університет імені Івана Франка. Львів, 2021. 608 с.
 13. Матвеева Т. Український роман другої половини XIX століття: модель світу, жанрові трансформації. Харків : Вид-во ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2016. 420 с.
 14. Новиков А. Український театр і драматургія: від найдавніших часів до початку XX ст.: монографія. Харків: Харківське історико-філологічне товариство, 2015. 412 с.
 15. Поліщук В. Повісті Михайла Старицького: монографічне дослідження. Черкаси, Брама, 2003. 155 с.
 16. Працьовитий В. Національна самобутність драматургії Івана Франка, Львів, 2006. 192с.
 17. Пронкевич О. «Нова драма» кінця XIX – початку XX ст. : навч. посіб. для студентів філолог. Ф-тів. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. 140 с.
 18. Тарнавський М. Нечуваний Нечуй. Реалізм в українській літературі ; пер. з англ. Яр.Стріхи. К.,2018. 288с.
 19. Турчин М. Пропаща доля внука. Ще одне прочитання образу Чіпки. *Дивослово*. 2004. №9. с.22-25.
 20. Ушкалова Реалізм – це есхатологія : Панас Мирний. Харків : Майдан, 2012. 156 с.
 21. Чернописський Культурологічні трактати І. Нечуя-Левицького. *Дивослово*. 2002. №1. с.3-6.
 22. Швець А. Жінка з хистом Аріадни : Життєвий світ Наталії Кобринської в генераційному, світоглядному і творчому вимірах : монографія / Ін-т Івана Франка НАН України ; Лекторій СУА з жіночих студій ; ВГО Союз Українок; наук. ред. С. Пилипчук. Львів, 2018. 752 с.
10. Інформаційні ресурси

14. Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище Хмельницького національного університету (Кафедра української філології, курс «Історія української літератури II пол. XIX ст.»). Доступ до ресурсу
2. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: <https://cutt.ly/j1v2iJa>

3. Інституційний репозитарій. Доступ до ресурсу: <http://elar.khmnu.edu.ua/jspui/?locale=uk>

14. Інформаційні ресурси

Модульне середовище Хмельницького національного університету (Кафедра української філології). Доступ до ресурсу: <https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=9193>

Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib.khmnu.edu.ua/asp/php_f/p1age_lib.php

Інституційний репозитарій ХНУ. Доступ до ресурсу: <http://elar.khmnu.edu.ua/jspui/?locale=uk>